

Sygn. akt I CSK 569/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa N. K. S.
przeciwko M. D., H. M., J. T. i P. [...] z siedzibą w W.
o ochronę praw autorskich,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych przez art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego co do przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został przez powódkę uzasadniony ze wskazaniem na potrzebę rozstrzygnięcia zagadnień prawnych oraz potrzebę wykładni wywołujących wątpliwości przepisów prawa (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.), to jest: - art. 50 ustawy z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.: dalej: „pr. aut.”), w świetle którego nie jest jasne, czy użyte w nim pojęcie „egzemplarz utworu” oznacza utwór utrwalony lub zapisany na materialnym nośniku, czy też także utwór utrwalony w formie zapisu cyfrowego; - art. 78 pkt 2 i 3 pr. aut., w świetle którego nie jest jasne, czy sporządzenie testamentu przez twórcę na rzecz innej osoby niż zstępni uzasadnia przyjęcie ostatecznego ich wyłączenia z kręgu podmiotów uprawnionych do ochrony i wykonywania autorskich praw osobistych zmarłego.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (nie publ.), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym

przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wnioski o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Pierwsze z zagadnień sformułowanych przez skarżącego dotyczy art. 50 pr. aut., który to przepis nie był wykładany przez Sąd Apelacyjny na potrzeby wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a i skarżący stanowczo nie twierdzi, że przepis ten należało uwzględnić wśród podstaw prawnych rozstrzygnięcia. Świadczy o tym stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, z którego wynika, że skarżący widzi potrzebę wykładni art. 50 pr. aut. wtedy, gdyby okazało się, że Sąd Apelacyjny przypisywał pojęciu „egzemplarz utworu” tradycyjną treść.

Zacytowany przez skarżącą fragment uzasadnienia wyroku dotyczący wykładni art. 78 ust. 2 pr. aut. wymaga uwzględnienia ustaleń faktycznych co do tego, czy konkretny twórca „nie wyraził innej woli” w zakresie wyznaczenia kręgu osób, które po jego śmierci mogą dochodzić ochrony jego naruszonych autorskich praw osobistych. Takich ustaleń w motywach wyroku Sądu Apelacyjnego brak.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.